Αγίου Μάρκου του Ασκητού: Περί των ακουσίων θλίψεων (Μοναχού Παϊσίου Καρεώτου)

Categories : ΒΙΒΛΙΑ

Date : 7 Οκτωβρίου, 2009

Με την παρούσα έκδοση ο μοναχός Παΐσιος Καρεώτης, θέλησε να κοινοποιήσει την πνευματική ανάπαυση που δέχθηκε μελετώντας το ιερό κείμενο του αγίου Μάρκου του Ασκητού. Πνευματική ανάπαυση που θα δεχθεί, θεωρούμε, και όποιος άλλος μελετήσει αυτό το σπάνιο βιβλίο. Το προτείνουμε ανεπιφύλακτα και ελπίζουμε ο αναγνώστης να αποκομίσει την ψυχική ωφέλεια που αποκομίσαμε κι εμείς.

Η Αλλη Όψις

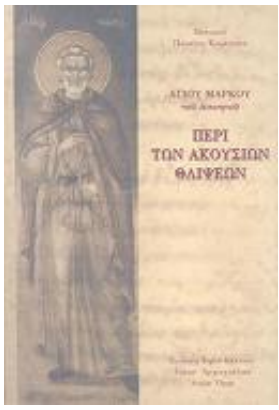

(Εκδότης: **Ι.ΧΙΛΑΝΔΑΡΙΝΟΝ ΚΕΛΛΙΟΝ ΑΓ.ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ)**

Πρόλογος βιβλίου από τον Αρχιμ. Βασίλειο (Γοντικάκη) τον Ιβηρίτη

Με την παρούσα έκδοσι ο μοναχός Παΐσιος Καρεώτης, θέλησε να κοινοποιήση την πνευματική ανάπαυσι που δέχθηκε μελετώντας το ιερό κείμενο του αγίου Μάρκου του Ασκητού.
Η εμπειρική γνώσι του πνευματικού νόμου από τον άγιο Ασκητή και η ευκρίνεια με την οποία εκφράζεται **καθιστά την εργασία του ένα πραγματικό διαμάντι της πνευματικής μας κληρονομιάς** και τον συγγραφέα της άξιο να ακούση τον χαρακτηρισμό του αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου για τον Ευάγριο τον Ποντικό: «*Λεπτός γε μην ων εις το νοήσαι και φράσαι το νοηθέν λίαν δεινός*».
Βλέπομε εδώ καθαρά πώς ένας ασκητής αγωνίζεται μέσα στην Εκκλησία. Γνωρίζει το πνεύμα της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, και διατυπώνει την εν Πνεύματι εμπειρία του με τόση σαφήνεια και πειστικότητα που αυθόρμητα τον δέχεσαι ως δάσκαλο της πνευματικής ζωής. Και γίνεσαι μαθητής του.
Ο δε σύγχρονος μοναχός προσπαθώντας να εμβαθύνη στο νόημα των λόγων του Δασκάλου του, **μεταφέρει το κείμενο σε μία διατύπωσι πιο κατανοητή στο σύγχρονο Έλληνα**. Έτσι χωρίς να απομακρυνθή από το κλίμα της ησυχίας και τον χώρο της μοναστικής του ζωής βοηθά (με την μετάφρασι **και τις σημειώσεις του**) πολλούς άλλους που δεν μπορούν εύκολα να πλησιάσουν το πρωτότυπο κείμενο.
Η μεταφραστική του δουλειά -προσεγμένη και φιλότιμη- είναι όντως μία πνευματική και γλωσσική άσκησι. Νοιώθεις έτσι ότι κοντά στους Αγίους μας γνωρίζεις τον θεάνθρωπο Κύριο ως ιατρό και φωτισμό των ψυχών και των σωμάτων.**Δυναμώνεις και φωτίζεσαι ψυχοσωματικά**. Παίρνεις ολοκληρωμένη αγωγή. Μαθαίνεις να ζης και να μιλάς. Αναπαύεσαι εσωτερικά, στην ψυχή σου. Και κυριολεκτείς εξωτερικά, στο λόγο σου. Χαίρεσαι και σκιρτάς προσωπικά και με την ίδια πράξι βοηθάς΄ δέχεσαι και προσφέρεις αγαλλίασι.
Το περιεχόμενο των λόγων του Αγίου σε τρέφει πνευματικά και ο τρόπος της διατυπώσεως σε τέρπει αληθινά, γιατί σου μεταδίδει κάτι από τή θεία ευφροσύνη και την ενάργεια που βασιλεύει στην καρδιά του. Αγαπάς το αρχαίο κείμενο και χαίρεσαι τη σύγχρονη μετάφρασι, **συνειδητοποιώντας την ύπαρξι της θείας Χάριτος που σώζει, σε κάθε καιρό και τόπο, όσους προσφέρονται σ' αυτήν**.
Αυτό ομολογείται καθαρά από τους λόγους που απευθύνει εμπιστευτικά ο Αγιος στην ψυχή του: «*Ακουσε ψυχή μου λογική... θέλω να σου διηγηθώ ένα μυστικό, που είναι κοινό μεταξύ μας, το οποίο δεν το κατέχω επειδή καθαρίστηκα από τα πάθη, αλλά επειδή ανέθεσα λίγο τον εαυτό μου στη χάρη του Θεού*».
Ας αναθέσωμε κι εμείς την ψυχή μας -με τη βοήθεια του Αγίου και τον κόπο του μεταφραστού- στη χάρι του Θεού, και τότε θα γνωρίσουμε το μυστικό που χαρίζει την κάθαρσι και τον φωτισμό που ποθούμε.

Απόσπασμα εισαγωγής βιβλίου

Ο άγιος Μάρκος έζησε **τέλη 4ου αι. με αρχές του 5ου αι**. Εκοιμήθη μετά το 430

σε βαθύτατο γήρας. Για τη ζωή του δεν έχουμε πολλές πληροφορίες. Τα λίγα στοιχεία που μας αναφέρουν οι εκκλησιαστικοί συγγραφείς, όπως το Χρονικό του Γεωργίου μοναχού, ο βίος του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ο Πατριάρχης Φώτιος και ο Νικηφόρος Κάλλιστος, λέγουν ότι **ανήκε στους μαθητές του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου**. ... Υποστηρίζεται ότι διετέλεσε πρεσβύτερος και προϊστάμενος μοναστικής αδελφότητος κοντά στην Αγκυρα, λίγο μετά το 400 μ.Χ. Αργότερα έφυγε για μεγαλύτερη ησυχία στην έρημο της Γαλατίας. Υπήρξε φιλόπονος και βαθύς μελετητής των αγίων Γραφών. Όλες οι αναφορές στα έργα του είναι από τη Γραφή. **Τα λόγια του κάνουν βαθειές τομές στον έσω άνθρωπο**, και μυσταγωγούν στις δύσκολες διαβάσεις της μοναχικής ζωής. Γίνεται συχνή αναφορά των λόγων του από μεταγενέστερους συγγραφείς, όπως ο άγιος Δωρόθεος Γάζης, άγιος Ιωάννης της Κλίμακος, άγιος Συμεών Ν. Θεολόγος, άγιος Γρηγόριος Παλαμάς κ.τ.λ. Αναφέρεται με τα προσωνύμια, «μοναχός», «αββάς», «ασκητής». Είναι ένας από τους πλέον διαδεδομένους ασκητικούς συγγραφείς, για τη βαθειά πνευματική γνώση που προσφέρει, και ήταν για αιώνες γνωστή η ρήση: «*πάντα πώλησον, Μάρκον αγόρασον*».

Με τα δύο αυτά έργα ο άγιος Μάρκος, προτρέπει στη γνώση του πνευματικού νόμου, στον οποίον υποκείμεθα όλοι οι άνθρωποι. **Η μελέτη του πνευματικού νόμου γίνεται με την υπομονή των θλίψεων στη ζωή και την αμετεώριστο προσευχή**. Η γνώση του, οδηγεί σε μία συνεχή αναφορά, σ' ένα συνεχές άνοιγμα της καρδιάς προς το Θεό. **Η καθημερινότητα, που για τους πολλούς είναι αποπνικτική, γίνεται πηγή προσευχής και τόπος ασκήσεως της υπομονής με τις αθέλητες θλίψεις**...

Η άγνοια του πνευματικού νόμου έχει ως συνέπεια την απροσεξία στους λογισμούς, η οποία αφήνει να διέρχεται ελεύθερα από το νου και την καρδιά, κάθε είδους φαυλότης εικόνων και λογισμών...

[...]

Οι ακούσιες επερχόμενες θλίψεις παντός είδους, είτε σε πρόσωπα είτε σε οικογένειες είτε σε λαούς, λέγει ο άγιος Μάρκος ότι είναι καρποί, γεννήματα των εκουσίων λογισμών και πράξεων, τους οποίους καλλιεργούμε στο χώρο της ψυχής ή στο δρόμο της ιστορίας. Και ο παραμικρός λογισμός έχει τη δική του «παραμικρά» καρποφορία, έχει τον δικό του αντίκτυπο. Είτε είναι ενάρετος ο λογισμός, είτε είναι εφάμαρτος, θα αποδώσει ανάλογα τον καρπό του, στο σώμα της υπάρξεώς μας. Εδώ έγκειται και η δύναμη της συνήθειας, δηλαδή η επανάληψη λογισμών και πράξεων, η οποία φθάνει να γίνει δευτέρα φύση, που άλλοτε σώζει και άλλοτε τυραννεί.

Ο Θεός αναζητεί τη μετάνοια του ανθρώπου, για να έχει ελεύθερη την είσοδο, να επεμβαίνει και να μειώνει φιλάνθρωπα τις συνέπειες του πνευματικού νόμου, που ενεργοποιήται ως καρποφορία των ελεύθερων επιλογών και των θελημάτων των ανθρώπων. [...]

Διαβάστε ένα απόσπασμα του βιβλίου πατώντας εδώ